

Sygn. akt I ACz 175/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
Sędziowie:	SA Marek Klimczak SA Dariusz Mazurek (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **Skarbu Państwa - Lasów Państwowych, Państwowego Gospodarstwa Leśnego - Nadleśnictwo K. z siedzibą w P.**

przeciwko **B. D., W. D.**

i J. D.

o wydanie nieruchomości, rozgraniczenie i zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanych**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Przemyślu

z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 21/09

p o s t a n a w i a:

I. **oddalić zażalenie,**

II. **nie obciążyć pozwanych kosztami postępowania zażaleniowego na rzecz powoda.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2013r. Sąd Okręgowy w Przemyślu oddalił wniosek pozwanych B. D., W. D. i J. D. o odrzucenie pozwu wniesionego przez Skarb Państwa – Lasy Państwowe Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Nadleśnictwa K..

W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że powodem w niniejszej sprawie jest Skarb Państwa, którego interesy reprezentują Lasy Państwowe Państwowego Gospodarstwa Leśnego – Nadleśnictwa K..

Pozwani domagali się odrzucenia pozwu zarzucając brak zdolności sądowej po stronie powoda, podnosząc, że Lasy Państwowe i ich jednostki organizacyjne w świetle art. 32 ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach nie posiadają osobowości prawnej.

Sąd Okręgowy w Przemyślu rozważył, że powodem w niniejszej sprawie jest Skarb Państwa, za który zgodnie z art. 67 § 2 k.p.c. podejmują czynności procesowe jednostki organizacyjne z działalnością której wiąże się dochodzone roszczenie. Sąd Okręgowy ocenił, że zgodnie z art. 4 ust. 1 oraz 32 ustawy o lasach, lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa zarządza Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe nieposiadające osobowości prawnej, którego jednostki organizacyjne wskazane w ustawie reprezentują Skarb Państwa w stosunkach cywilnoprawnych, każda w zakresie swojej właściwości. Nadleśnictwa zgodnie z art. 32 punkt 3 ustawy o lasach są jednostkami organizacyjnymi mogącymi reprezentować Skarb Państwa, z czego Sąd wyciągnął wniosek, że w niniejszej sprawie nie zachodzą wskazane w art. 199 § 1 punkt 3 k.p.c. podstawy do odrzucenia pozwu.

Pozwani wnosząc zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego i zaskarżając je w całości zarzucili naruszenie art. 67 § 2 zdanie 2 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 1 punkt 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w związku z art. 199 punkt 3 k.p.c. na skutek oddalenia wniosku pozwanych o odrzucenie pozwu, mimo, że w sprawie pod nie jest zastępowany przez Prokuratorie Generalną, które to zastępstwo w sprawach przed sądem okręgowym jest obowiązkowe.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwani domagali się uchylenia zaskarżonego postanowienia, odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania i zasądzenia na rzecz pozwanych od powoda kosztów procesu za obie instancje.

W uzasadnieniu zażalenia pozwani powołując się na przepis art. 8 ust. 1 punkt 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie I ACa 355/09 podnosili, że ponieważ Skarb Państwa w niniejszej sprawie nie jest reprezentowany przez Prokuratorie Generalną to zachodzi nieważność postępowania, w związku z czym pozew winien być odrzucony.

Powód Skarb Państwa w odpowiedzi na zażalenie pozwanych domagał się jego oddalenia i zasądzenia od pozwanych na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Powód argumentował, że wobec wniesienia pozwu w dniu 12 stycznia 2009r. w sprawie nie ma zastosowania stan prawny wynikający z wprowadzonej ustawą z dnia 12 marca 2009r. noweli do ustawy o Prokuraturii Generalnej.

Sąd Apelacyjny rozpoznając zażalenie pozwanych zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie może budzić wątpliwości, że Skarb Państwa jest w stosunkach cywilnoprawnych podmiotem praw i obowiązków, które dotyczą mienia państwowego nie należące do innych państwowych osób prawnych. Cytowany przez Sąd Apelacyjny przepis art. 34 k.c. jest wyrazem woli ustawodawcy przyznania Skarbowi Państwa osobowości Prawnej, niezależnie od osobowości prawnej innych państwowych osób prawnych. Skarbu Państwa nie reprezentują szczególne instytucje zarządzające, lecz właściwe państwowe jednostki organizacyjne (stationes fisci). Jednostki te, w odróżnieniu od Skarbu Państwa, nie posiadają osobowości prawnej. Pełnią one funkcję reprezentanta interesów Skarbu Państwa i podejmują za niego czynności prawne. Jednakże każda czynność cywilnoprawna państwowej jednostki organizacyjnej jest czynnością Skarbu Państwa dokonywaną w jego imieniu i na jego rzecz.

Odnosząc te rozważania do zarzucanej przez pozwanych powodowi braku zdolności sądowej należy stwierdzić, że atrybutem łączącym się z osobowością prawną jest zdolność sądowa, co w przypadku Skarbu Państwa wynika również z art. 34 k.c. Już z tej przyczyny żądanie pozwanych dotyczące odrzucenia pozwu było nieuzasadnione. Natomiast innym zagadnieniem, podnoszonym przez pozwanych w zażaleniu jest kwestia właściwej reprezentacji strony, co może łączyć się z zarzutem nieważności postępowania, na podstawie wskazanej w art. 379 punkt 2 k.p.c. Jednak w okolicznościach niniejszej sprawy gdzie powodem jest Skarb Państwa, podniesienie zarzutu braku zdolności sądowej po stronie powoda jest nieuzasadnione. Brak jest również uzasadnienia do podnoszenia przez pozwanych zarzutu, że Skarb Państwa jest w niniejszej sprawie niewłaściwie reprezentowany. Zgodnie z **Art. 2.** 1. ustawy z dnia 19 marca 2009r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa ((Dz. U. z dnia 28 maja 2009 r.) „sprawy wszczęte przed właściwym sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym przed dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy, w których zgodnie z przepisami ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po dniu jej wejścia w życie, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa jest obowiązkowe, prowadzi się na dotychczasowych zasadach”.

Ze wskazanych względów podniesione w zażaleniu pozwanych zarzuty należało ocenić jako nieuzasadnione. Wobec braku podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia zażalenia Sąd Apelacyjny zażalenie pozwanych oddalił na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Sąd nie obciążył pozwanych kosztami postępowania zażaleniowego na rzecz powoda. W związku z sytuacją jaka stanowi również podstawę faktyczną niniejszej sprawy pozwani znaleźli się w trudnym położeniu. Nakład pracy pełnomocnika związany ze sporządzeniem odpowiedzi na zażalenie był minimalny. Z tego względu Sąd Apelacyjny ocenił, że przyznanie powodowi kosztów postępowania zażaleniowego w wysokości odpowiadającej żądaniu powoda zawartemu w odpowiedzi na zażalenie naruszałoby poczucie sprawiedliwości. Z tych szczególnych względów (art. 102 k.p.c.) Sąd Apelacyjny nie obciążył pozwanych kosztami postępowania zażaleniowego. Niemniej zauważając, że podejmowane przez pozwanych działania w postaci wnoszenia środków odwoławczych mają również obstrukcyjny skutek wobec dochodzonych przez powoda żądań, Sąd Apelacyjny zauważa, że kolejne działania pozwanych, zmierzające jedynie do opóźnienia rozpoznania sprawy mogą stanowić podstawę do obciążenia pozwanych kosztami postępowania, w przypadku oczywistego braku uzasadnienia do uwzględnienia środka odwoławczego.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji.

(...)

(...)

R. (...)